

ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΛΕΗΣΕΩΣ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΝ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΞΟΔΟΝ
ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΜΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΡΙΣΙΝ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑΝ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ
(Κυριακή Ἁγίων Πάντων «19.6.2011»)

Ὁ Διάκονος: Εὐλόγησον Δέσποτα*.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν...

Ὁ Χορός: Ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων Πάντων.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῶν ἁγίων ἀπάντων τά μυρία συστήματα, σὺν τοῖς Ἀποστόλοις, Προφή-
ταις, Ἱεράρχαις καὶ Μάρτυραις, Ὅσιον καὶ Δικαίων τοὺς χορούς, καὶ
ἄθροισμα ἁγίων Γυναικῶν, καὶ σὺν πᾶσιν ἀνωνύμοις τε καὶ γνωστοῖς,
ὑμνήσωμεν κραυγάζοντες· Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς, δόξα τῷ θαυμα-
στώσαντι, δόξα τῷ τὴν Ἐκκλησίαν δι' ὑμῶν πυρσεύοντι.

Κοντάκιον.

Τῇ Ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ τά νικητήρια...

Ὁ Διάκονος:

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἰθνοῦς, πάσης ἀρχῆς
καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ Κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν Στρατοῦ, καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι...

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...

---

* Δύναται νά γίνη ἔναρξη τῆς τελετῆς, ἄνευ τοῦ «εὐλόγησον», μέ τό Ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων Πάντων ἢ τό «Εὐλογητός εἶ Χριστέ...», ἀκριβῶς πρό τοῦ «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...» τῆς περατωθείσης Θείας Λειτουργίας.

Ὁ Ἱερεὺς:

Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περᾶτων τῆς γῆς...

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς: Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ...

(ΕΥΧΗ)

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε, ὁ ἐν Τριάδι Θεός ἡμῶν, Σοῦ δεόμεθα καὶ Σέ παρακαλοῦμεν, ἡμεῖς, τὰ τέκνα Σου καὶ τῆς ἀγίας Σου Ἐκκλησίας μέλη, ἁμαρτωλοὶ μὲν, ἀλλ' ἀγωνιζόμενοι διὰ τὸ ἀγαθόν καὶ μετανοοῦντες ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι καὶ εἰς Σέ διὰ παντός ἐλπίζοντες καὶ εἰς Σέ τὸν αἰώνιον Θεόν ἡμῶν καταφεύγοντες.

Πολυεύσπλαγχνε Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, μὴ παραδώης ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ἔλεός Σου καὶ διὰ τὸ Ὄνομά Σου τὸ Ἅγιον, καὶ μὴ παρίδης τὸν λαόν Σου καὶ μὴ ἀποστήσης ἀφ' ἡμῶν τὴν χάριν Σου καὶ τοὺς οἰκτιρισμούς Σου, Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, καὶ διὰ τὰ σπλάγχνα τοῦ Μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, καὶ διὰ τὸ ἔλεος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ Ὄνοματός Σου. Πρόσδεξαι τὴν ἐξομολόγησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, διὰ τὸ τίμιον καὶ ἅγιον Αἷμα τοῦ Μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, Κυρίου δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃ ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς ἐξέχεε. Διὰ τοὺς ἁγίους Αὐτοῦ Ἀποστόλους καὶ Μάρτυρας, καὶ Ὅσιους καὶ Ὁμολογητάς, οἵτινες ἠγωνίσαντο ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος Αὐτοῦ τὸ ἴδιον αἷμα ἐκχέαι. Διὰ τοὺς κεκοιμημένους καὶ θυσιασθέντας μακαριστοὺς ἡμῶν, προγόνους Χριστιανούς, προπάτορας, πάππους, πατέρας καὶ μητέρας καὶ ἀδελφούς καὶ ἀδελφάς, οἵτινες κατηγωνίσαντο ὑπὲρ τῆς πίστεως, ὑπὲρ τῆς Πατρίδος ἡμῶν καὶ ὑπὲρ τῶν ὁσίων καὶ ἱερῶν.

Καὶ νῦν Δέσποτα, ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ Ὄνομά Σου τὸ ἅγιον, καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ τῶν ἀδικού-

ντων τήν Πατρίδα καί τόν Λαόν ἡμῶν, ἐκ τῶν μεθοδειῶν καί μηχανημάτων καί παγίδων καί πονηρῶν ἐπιθυμιῶν τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς κατά τῆς πατρίδος ἡμῶν. Καί μή ἀποστήσης ἀφ' ἡμῶν τήν Σὴν κραταιάν βοήθειαν ὑπὲρ τῶν δικαίων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καί τῆς κατισχύσεως τῆς δικαιοσύνης εἰς τὰς διαφοράς ἡμῶν μετὰ τῶν συμμάχων λαῶν.

Ἐνώπιον τῆς μεγαλωσύνης Σου καί τῆς παγγνωσίας Σου, Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, ὁμολογοῦμεν ὅτι ἐσφάλαμεν ὡς Κράτος καί ὡς λαός κατά τήν διαχείρισιν τῶν ἐμπιστευθεισῶν ἡμῖν οἰκονομικῶν καί χρηματικῶν εὐεργεσιῶν, ὅτι ἠγματοπίστημεν εἰς τόν πειρασμόν τῶν ὑλικῶν ἀπολαύσεων, τοῦ εὐκόλου πλουτισμοῦ καί τοῦ ψυχοφθόρου εὐδαιμονισμοῦ, καί οὕτως ἐξετέθημεν καί ἀγγέλους καί ἀνθρώπους. Ἄλλ' ἐπὶ γῆς, Κύριε, οὐδεὶς τέλειος καί οὐδεὶς ἀναμάρτητος.

Διό προσερχόμενοι νῦν ἐνώπιόν Σου, Κύριε, ἐκζητοῦμεν τό ἔλεός Σου, καί παρακαλοῦμεν, ὅπως στηρίξης πάντας ἡμᾶς, τούς τε κυβερνῶντας καί τόν δεινῶς δοκιμαζόμενον λαόν, ὥστε νά φανῶμεν ἄξιοι τῶν ἁγίων καί ἡρωϊκῶν ἡμῶν προγόνων, κρατοῦντες τήν ἐθνικήν καί κοινωνικήν ἐνότητα ἡμῶν ἀρραγῆ, καί ἀναθεωροῦντες τήν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς, ἀξιωθῆίμεν τῆς εὐλογίας καί τῶν δωρεῶν τῆς Σῆς μεγαλειότητος καί ἀγαθωσύνης.

Παναγία Τριάς, Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, στήριξον τόν λαόν Σου, φώτισον τόν νοῦν καί τήν διάνοιαν ἡμῶν, στερέωσον ἡμᾶς ἐπὶ τήν ὑπομονήν καί τήν καρτερίαν, δός φωτισμόν καί σύνεσιν τοῖς ἄρχουσι καί τῷ λαῷ Σου, καί παράσχου ἡμῖν γρήγορον νοῦν, σῶφρονα λογισμόν καί εἰρήνην τήν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν, ὅτι πολλοί κυκλόθεν οἱ ἐχθροί ἡμῶν.

Ναί, Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, διά τῶν πρεσβειῶν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί πάντων τῶν Ἁγίων, σῶσον, ἐλέησον, εὐλόγησον καί διαφύλαξον ἡμᾶς ἐν ἐνότητι καί τόν κόσμον σου ἅπαντα. Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

† Ο ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΑΝΘΙΜΟΣ

19-6-2011

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ ΓΡΑΜΜΑ

Ἐρωτάτε Μητροπολίτα Θεσσαλονίκης, ὑπέριτε καί ἔξαρχε πάσης Θεσσαλίας, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητέ ἀδελφέ καί συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετροιότητος κύριε Ἄνθιμε, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρῃ Ἐρωτῆτι καί εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ.

Τὴν τοῦ ἐκ τῶν Δώδεκα Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου ἐόρτιον ἡμέραν διελθόντες καί τόν ἐν Ἁγίοις Αὐτοῦ δοξαζόμενον Θεόν Λόγον καί Υἱόν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν εὐγνωμόνως ὑμνήσαντες, ἀσμένως ἐδέχθημεν τὰς ὑμετέρας πολυτίμους ἐπὶ τοῖς ὀνομαστηρίοις τῆς ἡμετέρας Μετροιότητος εὐχάς, ἐνισχυτικάς εἰς τὴν ἐν μέσῳ ποικίλων δυσχερειῶν ἀσκουμένην ἀπὸ εἰκοσαετίας Πατριαρχικὴν διακονίαν ἡμῶν.

Εὐχετικῶς μνημονεύοντες ἐνώπιον τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καί τὴν ὑμετέραν ἀγαπητὴν Ἐρωτῆτα, εἰλικρινῶς ἀγαπῶσαν καί στηρίζουσαν τὴν καθ' ἡμᾶς μαρτυρικὴν Ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃν Ἐκκλησίαν, εὐχαριστοῦμεν θερμῶς καί εὐχόμεθα ὅπως ἡ ἐκ τοῦ Παναγίου Πνεύματος πηγάζουσα πολυχεύμων χάρις εὐλογία ναματοβρῦτως καί ἐνισχύη ὑμᾶς εἰς τόν πολῦμοχθον ὑμῶν ἀγῶνα, ἐν εἰρήνῃ, ὑγιείᾳ καί πλησμονῇ οὐρανίων καί ἐπιγείων χαρισμάτων.

Ἐπὶ δέ τούτοις, ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς τὴν χάριν καί τὸ ἄπειρον ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

βια Ἰουνίου ιζ'

ἀγαπητός ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

«Νά εὐχαριστοῦμε τούς Ἑλληνας πού δέν μιλάμε σήμερα γερμανικά»

Ἡ ἑλληνικὴ ἐλίτ κάθε τύπου διαπρέπει, ὡς συνήθως, στό σπὸρ τῆς συκοφάντησης διεθνῶς τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Νομίζει ὅτι ἀνεβαίνει στά μάτια τῶν ξένων, ἐκδηλώνοντας τόσο συχνά τὴν περιφρόνηση γιὰ τὴ δική της καταγωγή. Τό ξαναθυμηθήκαμε διαβάζοντας σέ μία ἀπὸ τίς πιό κίτρινες γερμανικές ἐφημερίδες τὴ συνέντευξη Ἑλληνα δημοσιογράφου, πού ἀπέδιδε στίς κακές μας συνήθειες ὅλο τό ἑλληνικό πρόβλημα καί μιλοῦσε περιφρονητικά γιὰ τὴ χώρα του.

Εὐτυχῶς πού μερικοὶ ξένοι εἶναι πιό Ἑλληνες ἀπὸ τέτοιους Ἑλληνες. Ἡ βρετανικὴ «Guardian» χαρακτηρίζει «ἀνόητο» τόν δήμαρχο τοῦ Λονδίνου, γιὰτὶ ἀποδίδει στοὺς «τεμπέληδες καί ἄμυαλους» Ἑλληνας ἐργαζόμενους τὴν κρίση χρέους. Καί μέ ἓνα ἰδιαίτερα συγκινητικό κείμενο στὴν «Daily Mirror», ὁ Μάικλ Χάνλον ἐπικρίνει ὄσους ζητᾶνε τὴν ἔξοδο τῆς Ἑλλάδας ἀπὸ τό εὐρῶ, γράφοντας, μεταξύ ἄλλων:

«Τό 1941 μόνο ἓνα ἔθνος ὑποστήριζε τὴ βρετανικὴ αὐτοκρατορία ἐναντίον τῶν ναζι... Ἡ Ἑλλάδα... Τὴ διετία 1942-43 περισσότεροι ἀπὸ 300.000 Ἑλληνας πολῖτες ἔχασαν τὴ ζωὴ τους... Τό 1944, ἡ ἑλληνικὴ βιομηχανία ἦταν κατεστραμμένη, ὁ πλοῦτος τοῦ ἔθνους εἶχε λεηλατηθεῖ, ἑκατομμύρια ἄνθρωποι πεινοῦσαν... Κι ἄς μὴν ξεχνᾶμε τόν Ἐμφύλιο καί τὴ χούντα... Μεγάλῃ ἱστορία σέ πολὺ μικρὸ χρόνο... Δέν πρέπει νά μᾶς ἐκπλήσσει ἡ κατάσταση τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας... Μὴν ξεχνᾶτε, ὅμως, ὅτι ἡ Ἑλλάδα ἀντιστάθηκε στὸν Χίτλερ, καθυστερώντας τὸν νά εἰσβάλλει στὴ Ρωσία –πρέπει νά εὐχαριστοῦμε τούς Ἑλληνας πού δέν μιλάμε σήμερα γερμανικά. Τούς χρωστᾶμε περισσότερο ἀπ' ὅ,τι αὐτοὶ σέ ἐμᾶς».

Ἐφημερίδα «ὁ Κόσμος τοῦ Ἐπενδυτῆ» Σάββατο 25/6/2011

Ο ΜΑΧΟΜΕΝΟΣ ΑΝΘΙΜΟΣ

Σέ ὅλη τή Θράκη, τή Μακεδονία, τήν Ἑλλάδα καί ὁλόκληρο τόν ἔξω ἑλληνισμό ἀναγνωρίζεται ὁ μαχόμενος Ἄνθιμος (ὑπέρ πατρίδος καί Ὁρθοδοξίας) ὡς ἡ πιό ζωντανή φωνή τῆς κατά τά ἄλλα σιωπούσας σύγχρονης Ἐκκλησίας μας.

Ὁ «Τύπος Θεσσαλονίκης» τήν ἡμέρα τῆς ἐπίσημης ἐνθρόνισης τοῦ ἀφιέρωσε τήν πρώτη του σελίδα μέ ὁλόσωμη φωτογραφία του νά εὐλογεῖ τά πλήθη πού τόν ὑποδέχονταν, καί τόν συνόδευαν μέ ἐνθουσιασμό στήν πορεία του στόν ἰ. ναό γιά τήν ἐνθρόνισή του.

Ἐκτοτε, ὡς σήμερα, ὁ «Τύπος Θεσσαλονίκης» ἀδιάκοπα συνέχισε νά παρουσιάζει τό ἔργο του καί τούς ἀγῶνες του, ἀπό τή «συμβασιλεύουσα» ὑπέρ ἱερῶν καί ὁσίων καί ὑπέρ ἀπαράγραπτων ἐθνικῶν δικαίων, ἀλλά καί κατά κοινωνικῶν ἀδικιῶν καθῶς καί ὄλων τῶν πολιτικῶν, θεσμικῶν καί παραβατικῶν ἐκμεταλλεύσεων σέ βάρος λαοῦ καί ἔθνους.

Πραγματικά στούς καιρούς πού ἀκολούθησαν, μετά τήν ἐνθρόνισή του ὡς σήμερα, οἱ ἀγῶνες του, μέ συνεχῆ ἐπαλήθευση τοῦ πρόμαχου λόγου του (πέρα ἀπό ὅποιες ἀπολυτότητες) ἐπαληθεύτηκαν καί δικαιοῦθηκαν ἀπό τήν πλευρά εὐθύνης τῆς σύγχρονης ποιμαντικῆς ὀρθόδοξης ἐκκλησιαστικῆς μαρτυρίας. Ἰδιαίτερα μέσα στήν πραγματικότητα μιᾶς ἐθνικῆς τραγωδίας τήν ὁποία βιώνει ἡ Ἑλλάδα σήμερα. Ὅμως, ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμος μέ ἀνάλογη εὐθύνη τοῦ ἀγωνιστικοῦ λόγου τῶν μεγάλων πατέρων τῆς ὀρθοδοξίας ἐξακολουθεῖ ἀδιάπτωτα τόν μεγάλο ἀγῶνα του, μέσα στό πλαίσιο τοῦ ὁποίου τήν Κυριακή 12 Ἰουνίου, ἐκφώνησε μιᾶ δική του προσευχή γιά τή σωτηρία τῆς Ἑλλάδας. Ἐμεῖς μέ τήν καλή θέληση ἀπέναντι στό πρόσωπο καί τούς ἀγῶνες τοῦ Μητροπολίτη μας παρουσιάσαμε τήν προσευχή αὐτή μέ τήν κακή δημοσιογραφική συγκυρία νά μπεῖ ἀτυχῆς τίτλος. Παρόλο πού ἦταν μέσα σέ εἰσαγωγικά ἐκλήφθηκε κυριολεκτικά. Ἐμεῖς ὅμως δέν εἶχαμε καμία πρόθεση νά θίξουμε τήν προσευχή, ἀλλά νά τήν ἐπισημάνουμε, μέ ἓνα ἐντυπωσιακό (ἀλλά βέβαια μὴ ἐκκλησιαστικό) τίτλο.

Ἐμεῖς ἐξακολουθοῦμε νά χαιρόμαστε γιά τούς ἀγῶνες τοῦ Μητροπολίτη τῆς ἱστορικῆς Μητροπόλῆς μας, ἀλλά καί γιά τό εὐρύ κοινωνικό του ἔργο.

Δημοσιεύουμε τίς θέσεις τοῦ Μητροπολίτη μας γιά τήν πράξη τῆς προσευχῆς πού εἶναι:

«Ἡ προσωπική μας σχέση μέ τόν προσωπικό Θεό. Ἡ προσευχή, κάθε δέηση, καί τά ἱερά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, καί πρό πάντων τό ἱερό Μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας δέν «φέρνει ἀποτελέσματα» ὡσάν νά εἶναι μαγική πράξη ἢ μία μηχανή – κάτι πού λειτουργεῖ αὐτόματα, ἀλλά εἶναι λογική λατρεία στήν ὁποία κάθε πρόσωπο, ὡς εἰκόνα τοῦ Θεοῦ μέ αἰώνια ἀξία εὐρίσκει τήν πραγματική του ὑπόσταση, ὅταν ἀναφέρεται, συνδέεται καί ἐνώνεται μέ τόν Τριαδικό Θεό, καί κάθε ξεχωριστή εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι ὁ ἀδελφός μας. Ὁ κάθε πιστός βιώνει τίς λατρευτικές πράξεις τῆς Ἐκκλησίας ὡς ὄντολογικά γεγονότα στά πλαίσια μιᾶς προσωπικῆς σχέσεως καί ἐπικοινωνίας ἀνάμεσα στόν ἴδιο ὡς ἀτελές πρόσωπο καί τό Πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ ὄντως Ἀλήθεια».

Εὐχόμενοι εἰς πολλά ἔτη Δέσποτα.

**Σ.Σ. Δημοσίευμα τῆς ἐφημερίδος «Τύπος τῆς Θεσσαλονίκης»
6-7-2011**

ΚΥΡΙΑΚΗ
Β' ΜΑΤΘΑΙΟΥ
 (δ' 18 -23)

ΟΙ ΚΛΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

† Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμονα τὸν λεγόμενον Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς· καὶ λέγει αὐτοῖς· δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρῦσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ †

Δύο κλήσεις τῶν τεσσάρων πρώτων Ἀποστόλων παρὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ βλέπομεν εἰς τὰ Ἱερά Εὐαγγέλια. Ἡ πρώτη εἶναι, ἃς εἴπωμεν, δοκιμαστική καὶ γίνεται ὅταν ἀκόμη εὐρίσκεται ἐν δράσει ὁ βαπτιστής Ἰωάννης. Ἡ δευτέρα εἶναι ὀριστική καὶ γίνεται μετὰ τὴν παράδοσιν τοῦ Ἰωάννου. Περί τῆς πρώτης ἱστορεῖ ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης, περί δὲ τῆς δευτέρας ἱστοροῦν καὶ οἱ τρεῖς Συνοπτικοί. Ὁ λόγος σήμερον περὶ τῆς δευτέρας κλήσεως μέ βᾶσιν τό κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον «δευτέρα αὕτη κλήσις ἦν», ἐρμηνεύει ὁ ἱερός Χρυσόστομος. Ἡ πρώτη δὲν εἶναι κυρίως κλήσις, ἀλλὰ μᾶλλον μία συνάντησις καὶ προσωπική γνωριμία, κατόπιν

τῶν ἐπανειλημμένων ὑποδείξεων τοῦ Προδρόμου, λέγοντος πρὸς τοὺς μαθητάς του περὶ τοῦ Ἰησοῦ· «ἶδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ...». Τότε, μετὰ μίαν ὀλοήμερον σχεδὸν ἀναστροφὴν καὶ συνομιλίαν τοῦ Ἀνδρέου ἀνήγγειλε σκιρτῶν εἰς τὸν ἀδελφὸν του Σίμονα· «εὐρήκαμεν τὸν Μεσσιάν!» καὶ τὸν ἔφερεν εἰς συνάντησιν καὶ γνωριμίαν τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ Ἰησοῦς ἔρριψε τὸ θεῖον ὄμμα του εἰς τὸ βάθος τοῦ ἀνθρώπου καὶ εἶπε· «Σὺ εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ, σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ ἐρμηνεύεται Πέτρος». Δὲν εἶναι πάντως βέβαιον ὅτι τότε οἱ τρεῖς μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου ἠκολούθησαν τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Ἀργότερον, ἐπειδὴ ἀνεφύη ζήτημα καὶ οἱ φαρισαῖοι

ἐπληροφορήθησαν ὅτι δῆθεν ὁ Ἰησοῦς «πλείονας μαθητάς ποιεῖ καὶ βαπτίζει ἢ Ἰωάννης», ὁ Κύριος, διὰ λόγους φρονησεως καὶ ἱεραῶς τακτικῆς, ἀφῆκε τὴν Ἰουδαίαν εἰς τὴν ὁποίαν διέτριβε «καὶ ἀπῆλθε πάλιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν». Οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου καὶ ἂν εἶχον ἀκολουθήσει ἀπ' ἀρχῆς τὸν Ἰησοῦν, τώρα μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν των εἰς τὴν Γαλιλαίαν ἐπανέρχονται εἰς τὰ ἔργα των, ἴσως καὶ καθ' ὑπόδειξιν ἐκείνου. Πνεῦμα συνέσεως καὶ πνεῦμα σοφίας εἶναι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· ἔτσι καὶ ἡ φήμη διελύετο περὶ δῆθεν κύκλου μαθητῶν περὶ τὸν Ἰησοῦν καὶ πᾶσα πόρωθεν ἀντίθεσις πρὸς τὸν Ἰωάννην προελαμβάνετο καὶ εἰς τοὺς προκαταρκτικῶς ἐκλεγέντας μαθητάς παρείχετο ἡ εὐκαιρία, μετὰ τὴν πρώτην γνωριμίαν καὶ τὰς ἐντυπώσεις των ἐκ τῆς περιόδου εἰς τὴν Ἰουδαίαν, νὰ ὠριμάσῃ εἰς αὐτούς ἡ σκέψις τῆς ὀλοκληρωτικῆς των ἐπιδόσεως καὶ ἀφιερώσεως εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀποστολῆς. Τὰ ἱερά Εὐαγγέλια εἶναι σύντομα καὶ περιληπτικά ὑπομνήματα τῶν Ἀποστόλων, ἀλλ' ἡμεῖς μέ εὐλαβῆ διάθεσιν καὶ μέ εὐσεβῆ λογισμὸν πρέπει νὰ ἀναζητῶμεν ὑπὸ τὴν ἀπλὴν εὐαγγελικὴν διήγησιν τὴν ἐξέλιξιν καὶ τὴν συνέχειαν τῶν γεγονότων. Ἡ ὅλη εὐαγγελικὴ ἱστορία ἔχει βεβαίως ὑπερφυᾶ χαρακτῆρα, ἀλλὰ συγχρόνως εἶναι γεγονός ἱστορικόν, λόγοι δηλαδὴ καὶ πράξεις πού ἐτελέσθησαν ἐν χώρῳ καὶ χρόνῳ καὶ ἐπομένως κατὰ μίαν φυσικὴν σειρὰν καὶ ἐξέλιξιν. Αὐτὴ αὕτη ἡ ἐνανθρώπησις τοῦ θείου Λόγου εἶναι ἡ κατὰ ὑπερφυσικόν καὶ ἄρρητον

τρόπον εἴσοδος τοῦ ὑπὲρ πᾶσαν φυσικὴν νομοτέλειαν εἰς τὰς συνθήκας τοῦ φυσικοῦ κόσμου. Αὐτὸ πιστεύομεν καὶ ἐννοοῦμεν, ὅταν λέγωμεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι «τέλειος ἄνθρωπος»· σκέπτεται, ὁμιλεῖ καὶ ἐνεργεῖ κινούμενος ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ὑλικῆς φύσεως, χωρὶς νὰ παύῃ συγχρόνως νὰ εἶναι καὶ «τέλειος Θεός», ἐκτὸς καὶ ὑπεράνω τοῦ φυσικοῦ κόσμου. Εἰς τὴν Ἐκλογὴν τῶν Ἀποστόλων ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ Θεοῦ ὑπάρχει πάντοτε ὁ ἀπόκρυφος καὶ ἀπόρητος λόγος τῆς προγνώσεως καὶ τοῦ προορισμοῦ, ἀλλ' ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν ἀνθρώπων, ἐκτὸς τῆς προαιρέσεώς των, ὑπάρχουν οἱ φυσικοὶ καὶ ἱστορικοὶ λόγοι, πού τοὺς προετοιμάζουν διὰ τὴν ὥραν τῆς κλήσεως καὶ διὰ τὸ ἔργον τῆς ἀποστολῆς. Εἶναι ἡ μαθητεία κοντὰ εἰς τὸν Ἰωάννην, εἶναι ἡ συνάντησις καὶ ἡ γνωριμία μέ τὸν Ἰησοῦν, εἶναι ἐντυπώσεις καὶ διαπιστώσεις, πού ὅλα ἀποτελοῦν μίαν ἐξωτερικὴν ἀνταπόκρισιν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν των προσδοκίαν καὶ συντελοῦν εἰς ὠρίμασιν τῆς κλίσεώς των καὶ ἀπαρτισμὸν τῆς ἐτοιμασίας των. Ὅλα αὐτά, καὶ τὰ ὑπερφυσικά καὶ τὰ φυσικά, καὶ τὰ ἐσωτερικά καὶ τὰ ἐξωτερικά, καὶ τὰ ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ ἐκ μέρους τῶν ἀνθρώπων, ἐντάσσονται μέσα εἰς τὸ σχέδιον τῆς προνοίας καὶ τῆς οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ περὶ τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου. Ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις αὐτάς δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν διατὶ τὸ δεύτερον ὁ Ἰησοῦς καλεῖ τοὺς Ἀποστόλους καὶ πῶς ἐκεῖνοι ἀμέσως ἀφήνουν τὰ πάντα καὶ τὸν ἀκολουθοῦν.

Ἡ δευτέρα καὶ ὀριστικὴ κλήσις τῶν

τεσσάρων πρώτων Ἀποστόλων ἰστορικῶς τοποθετεῖται ἀμέσως μετά τήν ἐγκατάστασιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τήν Καπερναοῦμ. Ὅτε παρεδόθη ὁ Ἰωάννης, ὁ Ἰησοῦς Χριστός εὐρίσκετο εἰς τά Ἱεροσόλυμα διά τήν ἐορτήν τῆς Πεντηκοστῆς, μετά δέ τήν παράδοσιν τοῦ Ἰωάννου ἀφήκε πάλιν τήν Ἰουδαίαν καί ἐπανῆλθεν εἰς τήν Γαλιλαίαν. Τότε ἐνεφανίσθη δημοσίᾳ εἰς τήν πατρίδα του καί ἔκαμε τό πρῶτον κήρυγμα εἰς τήν συναγωγήν τῆς Ναζαρέτ. Οἱ συμπατριῶται του διηρωτῶντο καί ἔλεγον «οὐχί ὁ υἱός ἐστιν Ἰωσήφ οὗτος;». Εἰς τό τέλος «ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτόν ἔξω τῆς πόλεως καί ἤγαγον αὐτόν ἕως τῆς ὄφρους τοῦ ὄρους... ὥστε κατακρημνίσαι αὐτόν». Τότε ἐκεῖνος «καταλιπὼν τήν Ναζαρέτ ἐλθὼν κατώκισεν εἰς Καπερναοῦμ τήν παραθαλασσίαν». Μίαν ἡμέραν λοιπόν, καθώς περιεπάτει κοντά εἰς τήν θάλασσαν, ὁ Ἰησοῦς εἶδε τοὺς δύο ἀδελφούς, τόν Ἀνδρέαν καί τόν Πέτρον, νά ρίπτουν τό δίκτυον εἰς τήν θάλασσαν καί τοὺς ἐκάλεσε. «Δεῦτε ὀπίσω μου καί ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων». Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι κυριαρχικός, ἀλλά δέν εἶναι μαγικός· ἐπί μὲν τῆς ἀψύχου φύσεως δρᾶ ἀνεμποδίστως, ἐπί δέ τῶν ἀνθρώπων, χωρὶς νά καταργῆ τήν θέλησίν των. Οἱ δύο ἀδελφοί «εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ». Αὐτὴ εἶναι μία πράξις, πού ἔχει τοὺς μυστικούς καί ἀπορρητούς λόγους τῆς, οἵτινες χάνονται εἰς τό βάθος τῆς προνοίας καί τῆς προγνώσεως τοῦ Θεοῦ, ὅστις γνωρίζει τίνας καλεῖ

καί χρησιμοποιεῖ εἰς ἐκτέλεσιν τῶν βουλῶν του· ἀλλ' εἶναι ὡσαύτως καί πράξις, ἡ ὁποία ἔχει τήν φυσικὴν τῆς ἐξήγησιν. Εἶναι τό ἀποτέλεσμα τῆς ἐργασίας τοῦ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, ὅστις, κατά τόν ἱερόν Χρυσόστομον, περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ «ἐν μόνον ἐσπούδαζε, προσαγαγεῖν αὐτούς καί κολλῆσαι τῷ Χριστῷ». Εἶναι τό ἀποτέλεσμα τῆς προσωπικῆς ἐπ' αὐτῶν ἐπιβολῆς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ τῆς ὀλιγοχρονίου μετ' αὐτοῦ ἔως τώρα ἀναστροφῆς των. Καί εἶναι ἀκόμη, ὡς ἀναγκαῖος προσωπικός αὐτῶν καί ἠθικός παράγων, ἀνταποκρινόμενος εἰς τὰς ἐξωτερικὰς αἰτίας καί συνεργῶν μετ' αὐτῶν, ἡ πίστις των καί ἡ ὑπακοή των. «Σκόπει δέ αὐτῶν», λέγει ὁ ἱερός Χρυσόστομος, «τὴν πίστιν καί τὴν ὑπακοήν ἀκούσαντες αὐτοῦ κελεύοντος, οὐκ ἀνεβάλλοντο, ἀλλὰ πάντα ἀφέντες εἶποντο». Ὅσον καί ἂν σκάπη κανεῖς καί καλλιεργῆ τήν γῆν, ὅταν ἡ γῆ δέν εἶναι γόνιμος, δέχεται μὲν τὰ σπέρματα, ἀλλ' οὐδέν ἀποδίδει. Ἔσκαψεν ὁ Ἰωάννης καί ἐκαλλιέργησεν ὁ Χριστός, ἀπέδωκε δέ τοὺς καρπούς τῆς ἡ καλῆ ψυχῆ τῶν Ἀποστόλων. Κατά τόν αὐτόν τρόπον, ὑπό τὰς αὐτάς συνθήκας ἐκλήθησαν ὑπό τοῦ Ἰησοῦ τήν ἡμέραν ἐκείνην καί οἱ δύο ἄλλοι ἀδελφοί, ὁ Ἰάκωβος καί ὁ Ἰωάννης, διά τὰς αὐτάς δέ καί αὐτοὶ αἰτίας καί μετὰ τῆς αὐτῆς πίστεως καί ὑπακοῆς «εὐθέως ἀφέντες τό πλοῖον καί τόν πατέρα αὐτῶν ἠκολούθησαν αὐτῷ».

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἐκάλεσε τέσσαρας ἀλιεῖς τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας

μέ την επαγγελίαν ὅτι θά τοὺς κάμη «ἀλιεῖς ἀνθρώπων». Τοὺς ἐκάλεσεν ἀπὸ τὴν ἐργασίαν καὶ τοῦτο βεβαίως ἔχει σημασίαν, ὅτι δηλαδή δέν εὐρῆγεν ἀργοσχόλους τινάς διὰ τὸ ἔργον τοῦ Ἀποστόλου. Ἀλλά δέν θά μᾶς ἀπασχολήσῃ τώρα τὸ θέμα τοῦτο, ἡ τιμὴ δηλαδή τὴν ὁποίαν κάμνει ὁ Κύριος πρὸς τὴν ἐργασίαν, ἃν καὶ εἶναι πολὺ ἐπίκαιρον νά εἴπωμεν περὶ τῆς ἐργασίας, εἰς ἓνα καιρὸν πού τόσο ἐργάζονται οἱ ἄνθρωποι, ἀλλά καὶ τόσο ὀλίγον «ἐκ ψυχῆς» ἀγαποῦν τὴν ἐργασίαν. Διότι οἱ ἄνθρωποι σήμερον δέν ἐργάζονται, ἀλλά «δουλεύουν» καὶ σκέπτονται πῶς θά ἦτο τρόπος νά ζοῦν καλύτερα καὶ νά μὴν ἐργάζονται διόλου. Ἀλλ' ἄς ἀφήσωμεν τὸ θέμα τοῦτο καὶ ἄς ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ «ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων». Ὑπάρχουν πολλαὶ ὁμοιότητες μεταξὺ τοῦ ἔργου τοῦ ἀλιεῶς καὶ τοῦ ἔργου τοῦ ἀποστόλου, ἀλλ' οὔτε καὶ περὶ αὐτῶν θά εἴπωμεν, διότι δέν ἦσαν αὐταὶ δῆθεν, διὰ τὰς ὁποίας ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐκάλεσεν ἀλιεῖς διὰ νά τοὺς ἀναδείξῃ ἀποστόλους, ἀφοῦ ἄλλως τε μεταξὺ τῶν δώδεκα φαίνεται σαφῶς ὅτι ἔξ μόνον ἦσαν ἀλιεῖς. Σημασίαν ἔχει ὅτι ἐκάλεσεν «οὓς ἐκάλεσε», διὰ νά τοὺς ἀναδείξῃ ἀποστόλους· «καὶ ποιήσω ὑμᾶς», εἶπεν. Ἐπὶ τρία σχεδόν ἔτη, ὁ Κύριος ἠσκησε σύντονον παιδευτικὴν ἀγωγὴν ἐπὶ τοῦ στενοῦ ἐκείνου κύκλου τῶν δώδεκα, τοὺς ὁποίους μετὰ ὁλονύκτιον προσευχὴν «ἀποστόλους ὠνόμασε». Ἄς ὑπενθυμίσωμεν λόγους τινάς καὶ γεγονότα τῆς εὐαγγελικῆς ἱστορίας, πού ἀναφέρονται εἰς τὸν καταρτισμὸν

τῶν Ἀποστόλων. Αἱ παραβολαὶ ἐν πρώτοις εἶναι εἰδικὸς τρόπος διδασκαλίας χάριν τῶν διὰ τὸ ἀποστολικὸν ἔργον ἐτοιμαζομένων, ἐνῶ ἐπὶ παραδείγματι ἢ ἐπὶ τοῦ ὄρους ὁμιλία γίνεται πρὸς τὸν λαόν ἢ ἔστω πρὸς τὸν εὐρύτερον κύκλον τῶν μαθητῶν. Ἡ Μεταμόρφωσις, ἐνώπιον μάλιστα οὐδέ κἂν τῶν δώδεκα, ἀλλὰ τριῶν τῶν ἐμπιστοτέρων, γίνεται πρὸς καταρτισμὸν τῶν Ἀποστόλων καὶ εἰδικῶς χάριν μόνον αὐτῶν. Ὁ πρὸ τῆς Μεταμορφώσεως διάλογος μετὰ τοῦ Ἰησοῦ καὶ τῶν δώδεκα καὶ ἡ μεγάλη ὁμολογία τοῦ Πέτρου· ἡ διδαχὴ καθ' ὁδὸν ὅτε ἀνέβαινον εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ὁ Ἰησοῦς ἤρχετο πρὸς τὸ Πάθος· ἡ προκαταρκτικὴ ἀποστολὴ τῶν δώδεκα εἰς τὸ κήρυγμα· ἡ νίψις τῶν ποδῶν τῶν Ἀποστόλων πρὸ τοῦ μυστικοῦ δείπνου· ἡ παραινεσις μετὰ τὸν δείπνον καὶ ἡ ἀρχιερατικὴ προσευχὴ μετὰ τὴν παραινεσιν αἱ ἐπανειλημμένοι ἐμφανίσεις μετὰ τὴν Ἀνάστασιν, ὅτε καὶ «διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν»· ὅλα αὐτά, ὅπως τὰ ἀπαριθμοῦμεν ἀπλῶς καὶ χωρὶς σειρᾶν, καὶ ἄλλα τὰ ὁποῖα παραλείπομεν, ἀποτελοῦν εἰδικὰς πράξεις καὶ ἐνεργείας τοῦ Κυρίου πρὸς καταρτισμὸν τῶν Ἀποστόλων. Ὁ Παράκλητος, ὅταν θά ἔλθῃ, θά εὕρῃ ἐτόιμους ἀνθρώπους, εἰς τοὺς ὁποίους θά σκηνώσῃ, φῶς καὶ δύναμις ἐξ ὕψους, φωτίζων καὶ ἐνισχύων τοὺς Ἀποστόλους εἰς τοῦτο ἀκριβῶς, εἰς τὸ νά ἐνθυμῶνται ὅλα ὅσα εἶπε πρὸς αὐτούς ὁ Διδάσκαλος· «Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων· ὁ δὲ παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ὃ πέμψει ὁ πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματι

μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν». Ὅσα ἤκουσαν καὶ ὅσα εἶδον θὰ κηρύξουν οἱ Ἀπόστολοι: «ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἑώρακαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἐθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν... ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν». Ὁ ἀπόστολος Πέτρος, ἀναφερόμενος εἰς τό θαῦμα τῆς Μεταμορφώσεως, ἐπιβεβαιώνει ὅτι ὁ Ἰησοῦς, «τούς οἰκείους παιδύων μαθητάς», πολλά ἔπρατε καὶ ἔλεγεν ἐνώπιον αὐτῶν. Ὅθεν μέλημα τῶν Ἀποστόλων ἦτο οἱ πιστοὶ νὰ ἐνθυμῶνται τούς λόγους τούτους καὶ τὰς πράξεις τοῦ Κυρίου, διὰ δέ τοῦτο τό ἀποστολικὸν κήρυγμα δέν εἶναι θεωρία, ἀφηρημένη διδασκαλία καὶ ἰδεολογία, ἀλλ' ὅ,τι ὁ Κύριος εἶπε καὶ ἔπραξε: «σπουδάσω δέ καὶ ἐκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς... τὴν τούτων μνήμην ποιῆσθαι. Οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακο-

λουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπτει γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος». Γενικῶς δυνάμεθα νὰ εἰπῶμεν ὅτι ὅσα ὁ Διδάσκαλος λέγει καὶ πράττει ἐνώπιον τῶν δώδεκα ἀφοροῦν εἰς διδασκαλίαν καὶ προετοιμασίαν αὐτῶν. «Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς διδάσκων... καὶ θεραπεύων», λέγει τό Εὐαγγέλιον καὶ ὁ ἱερός Χρυσόστομος ἐρμηνεύει: «Ἐπειδὴ τοίνυν αὐτούς ἠλίευσε, τότε ἄρχεται παρόντων θαυματουργεῖν». Πράγματι λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς Χριστός διὰ τούς δώδεκα Ἀποστόλους ὑπῆρξεν «ὁ Διδάσκαλος», ὅστις παραβῶν αὐτούς ἄλιεις, κατήρτισε καὶ ἐποίησε «ἄλιεις ἀνθρώπων».

**Τοῦ Μακαριστοῦ Μητροπολίτου
Σερβίων καὶ Κοζάνης
κυροῦ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΨΑΡΙΑΝΟΥ**

**ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΦΥΛΛΟ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟ ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
κ.κ. ΑΝΘΙΜΟΥ**

- Ἐκδότης: Η ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
- Τυπογραφεῖο: "ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ" Ἱεασίου 1 - ΑΘΗΝΑ
- Ἀπευθύνεσθε: «ΕΥΛΟΓΙΑ» - Ἱερά Μητρόπολη - Βογατσιοῦ 7
Τ.Κ. 54622 - Θεσσαλονίκη
- Ἡ «ΕΥΛΟΓΙΑ» διανέμεται δωρεάν.
- Δεκτές αὐτοπροαίρετες δωρεές ἀναγνωστῶν.

Ἐθνική ἐνότητα, ἐθνικός στόχος

*Τοῦ Μπάμπη Παπαδημητρίου
ἀπό τήν «Κ» 21-6-2011*

Πλήν τῆς κυρίας Παπαρήγα, ἡ συμμετοχή τῆς ὁποίας στίς δημοκρατικές διαδικασίες, κυρίως μάλιστα στίς ἐθνικές ἐκλογές, εἶναι μᾶλλον «τυπική», ὅλοι οἱ ἄλλοι πολιτικοί, ἀπό ὅλα τὰ ἄλλα κόμματα, δέν θά εἶχαν καμία πραγματική ἀντίρρηση ἂν τούς ἔδιναν κυβερνητικό θῶκο. Πολύ σωστά. Στήν πολιτική κατέρχεται κανείς γιά νά ἀδράξει τήν εὐκαιρία νά διοικήσει καί νά κατευθύνει θετικά τόν τόπο. Ἐπομένως, θεωρητικά, ὅλοι οἱ πολιτικοί εἶναι πρόθυμοι νά ἀναλάβουν εὐθύνες διακυβέρνησης.

Ἡ πραγματική εὐθύνη εἶναι ἡ λήψη ἀποφάσεων. Πραγματικῶν καί ὄχι στά χαρτιά. Ἐκείνων πού σκοπεύουν νά ἐπιλύσουν πραγματικά προβλήματα καί ὄχι θεωρητικά. Ἀποφάσεις γιά τίς ὁποῖες θά χρειαστεῖ νά πείσουν καί, πολύ συχνά, νά πατήσουν καί καλογυαλισμένα παπούτσια. Γιατί λοιπόν, τόσο συστηματικά, οἱ πολιτικοί τό «βάζουν στά πόδια», μέ ὄσες δυνάμεις τούς ἔχουν ἀπομείνει, μόλις βρεθοῦν κοντά στό σημεῖο πέραν τοῦ ὁποίου πρέπει νά βάλουν τήν ὑπογραφή τους σέ πραγματικές, ἄρα δύσκολες καί δημοσιογραφικῶς «ἐπώδυνες», ἀποφάσεις;

Πῶς εἶναι δυνατόν τόσο ἀνεύθυνοι πολιτικοί νά ζητοῦν τήν τόσο ὑπεύθυνη ψήφο τῶν πολιτῶν; Πολύ φοβοῦμαι ὅτι ὁ πραγματικός λόγος γιά τόν ὁποῖο ἀρνοῦνται νά καθήσουν στό τραπέζι τῶν συνεννοήσεων τὰ στελέχη τῶν κομμάτων εἶναι ἡ πολύ πραγματική δυσκολία νά διοικήσεις τό κράτος. Ἀκόμη καί οἱ πλέον προχειρολόγοι, ἀμόρφωτοι καί τυχαῖοι πολιτικοί μας ἔχουν ἀντιληφθεῖ τή δεινή θέση στήν ὁποία βρίσκεται τό κράτος καί, γιά τόν λόγο αὐτόν, ἡ χώρα ὀλόκληρη.

Στήν πράξη, ἡ ἄρνηση συνεννόησης μπροστά στίς δυσμενεῖς ἐξελίξεις ἀποτελεῖ ὕβριν πρὸς τούς πολῖτες, προσβολή τοῦ πολιτεύματος, καταπάτηση τῶν θεμελιωδῶν ἀρχῶν τῆς δημοκρατίας καί ἐξευτελισμό τῆς προσωπικότητας τῶν ἴδιων τῶν πολιτικῶν. Θά ὀφείλαν νά νιώθουν, οἱ πολιτικοί μας, πῶς τήν ἀποχή τους ἀπό τό θέατρο τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων θά τήν πληρώσουν πολύ ἀκριβά. Ἀντιθέτως, ὑπῆρξαν (ἄρα ὑπάρχουν ἀκόμη) βουλευτές, ἀκόμη καί στήν πλειοψηφία, πού σκέφτηκαν πῶς τούς «συμφέρει» νά δηλώσουν ἀνυπότακτοι στό Μνημόνιο προκειμένου νά δοξαστοῦν ἀπό τίς μάξες τῶν «Ἀγανακτισμένων» πολιτῶν.

Παρακολουθώντας οἱ ξένοι τό θέαμα αὐτό πού προσφέρει ἡ πολιτική μας σκηνή βγάζουν, ὑποχρεωτικά, τὰ χειρότερα συμπεράσματα. Κάπως

Ἐθνική ἐνότητα, ἐθνικός στόχος

ἔτσι, ὀλοένα καί μεγαλύτερο τμήμα τῆς κοινῆς γνώμης τῶν κρατῶν πού συνδράμουν τό δικό μας ἔχει ἀρχίσει νά πιστεύει τά χειρότερα ἀπό ὅσα λέγονται σέ βάρος τῆς χώρας μας. Ἡ ἐξέλιξη τῆς μεγάλης κρίσης δέν βλάπτει μόνον ἐπειδή οἱ ἀγορές χρήματος μᾶς ἔχουν ἀποξενώσει.

Ἡ Ἑλλάδα ὑφίσταται μεγάλη ζημιὰ ἐπειδή οἱ πολιτικοί της τσακώνονται γιά τό ποιός πρῶτος θά τραβήξει πάνω του τό πάπλωμα τῆς ἐξουσίας. Ἡ πατρίδα ἐξευτελίζεται ἐπειδή οἱ ἄνθρωποι πού τήν (καί «μᾶς») ἐκπροσωποῦν, ἀντί νά ὁμονοοῦν, δυσχεραίνουν καί καθυστεροῦν μέ τή στάση τους καί τίς ἀρνήσεις τους τήν ἔξοδό μας ἀπό τήν κρίση. Ὡς πρὸς αὐτό, ὁ Βαγγέλης Βενιζέλος ἔχει δίκιο ὅταν λέει: «Σέ ἀντίθεση μέ τήν Ἰρλανδία καί τήν Πορτογαλία, πού ἐμφανίζονται μέ ὑψηλό βαθμό ἐσωτερικῆς πολιτικῆς συναίνεσης, γιά τήν Ἑλλάδα ἡ ἐθνική ἐνότητα τίθεται ὡς προϋπόθεση ἀπό τούς ἐταίρους μας, ἐνῶ ἔπρεπε νά εἶναι ἀποτέλεσμα τοῦ ἐνστίκτου αὐτοσυντήρησης τοῦ ἔθνους μας».

Προτιμῶ, ὡς εἰλικρινῆ, τόν προσδιορισμό τῆς ἀπαιτούμενης ἐνότητας ἀπό τόν ἐξευτελισμό πού ὑπέστη ἡ «συναίνεση». Θά ὑπηρετήσει τήν ὀρθότητα αὐτή ὁ νέος ὑπουργός Οἰκονομικῶν, ἂν ξεχωρίσει τούς στόχους τοῦ μεσοπρόθεσμου προγράμματος ἀπό τούς ἐκ τοῦ προχείρου ὑπολογισμούς γιά τήν κατανομή δαπανῶν καί εἰσπράξεων.

Ἦδη, τό κόμμα τῆς Νέας Δημοκρατίας καί τῆς Δημοκρατικῆς Συμμαχίας συμφώνησαν μέ τήν ἀνάληψη ἀπό τή χώρα τῆς ὑποχρέωσης νά μειωθοῦν, σταδιακά, τά ἐλλείμματα τοῦ κράτους. Στόχος κοινός πρέπει νά εἶναι ἡ ἐπιστροφή τῆς Ἑλλάδας στίς ἀγορές κεφαλαίου. Προϋπόθεση εἶναι ἡ διασφάλιση πρωτογενοῦς πλεονάσματος στόν προϋπολογισμό. Ἄς συνυπογράψουν αὐτό καί ἄς ἀναλάβει ἡ ἐπιτροπή τῆς Βουλῆς νά συντάξει τή μεθόδευση.

Σ.Σ. Δημοσιεύουμε τό ἄρθρο αὐτό, χωρίς νά σημαίνει ὅτι συμφωνοῦμε μέ ὅλες τίς ἀπόψεις τοῦ συντάκτου. Μᾶς ἄρεσε ὁμως ἡ ἀγωνία του γιά τήν ἐνότητα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, πού πρέπει νά εἶναι ἐθνικός στόχος. Ὀλίγη πολιτική, χωρίς κομματική δέσμευση, δέν βλάπτει.

ΕΚΤΑΚΤΩΣ

ΣΤΟ «ΠΑΠΑΦΕΙΟ»

• Διευκρινίζουμε ότι τό περιστατικό στό «Παπάφειο» όρφανοτροφείο τής Θεσσαλονίκης, πού άφορᾷ στά πρόσωπα τά όποία συνεδρίαζαν έντός αὐτοῦ, μέ θέμα τά προβλήματα καί τήν ανάγκη βοήθειας στά ιδρύματα κοινωνικῆς προνοίας, ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Τρίτη 28.6.2011. Ὁ ὑπουργός Ὑγείας καί Πρόνοιας κ. Ἀνδρέας Λοβέρδος συνεκάλεσε σύσκεψη στό «Παπάφειο», στήν όποία συμμετεῖχον ὁ Παν. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμος, ὁ Δήμαρχος κ. Γ. Μπουτάρης, ὁ κ. Π. Ψωμάδης, ὡς βασικός γνώστης τῶν σχετικῶν προβλημάτων, ἡ βουλευτής κ. Ἐλενα Ράπτη, ὁ ἀντιπεριφερειάρχης κ. Ἀπόστολος Τζητζικώστας, ὁ πρόεδρος τῆς ΔΥΠΕ κ. Μπουσουλέγκας, ειδικοί σύμβουλοι, καί ὁ διευθυντής τοῦ «Παπαφείου» π. Ἀπόστολος Κατσούκης. Ἡ συνεδρία ἦταν ἀποτελεσματική καί καρποφόρος, ἦτο δέ πρός τιμήν τοῦ ὑπουργοῦ κ. Ἀνδρέα Λοβέρδου πού τήν συνεκάλεσε καί γιά ὅσα χρησιμώτατα μᾶς ἀνεκοίνωσε, κυρίως ὡς ἀποφάσεις τοῦ ὑπουργείου.

Μετά τό πέρας τῆς συνεδρίας,

ὅλα τά λαϊκά μέλη ἀπεχώρησαν, καθῶς καί ὁ κ. ὑπουργός, παρέμεινε δέ μόνον ὁ Παν. Μητροπολίτης κ. Ἄνθιμος ὡς πρόεδρος τοῦ «Παπαφείου».

Διαπιστωθείσης τῆς παρουσίας μέχρι 25 ἀτόμων στήν ἐξωτερική πύλη τοῦ Ἰδρύματος, μέ ὁμολογουμένη ἀπόφαση νά προβοῦν σέ ἀποδοκιμασίες, ὅλα τά λαϊκά μέλη τῆς χρησιμότητας αὐτῆς συνεδρίας, ἀπεχώρησαν ἀπό ἄλλη ἔξοδο πρός τήν ὁδό Γρηγόρη Λαμπράκη. Ὁ Μητροπολίτης μας κ. Ἄνθιμος, παρά τήν δυνατότητα νά ἀναχωρήσει, ὡς καί οἱ ἄλλοι, μέ αἴσθημα ποιμαντικῆς εὐθύνης, μέ τόν διάκονο καί τόν ὁδηγό τοῦ αὐτοκινήτου ἐπροχώρησε στήν πύλη, ὅπου ἦσαν οἱ συγκεντρωμένοι, καί ἦλθε μέ αὐτούς σέ διάλογο, ἄλλοτε σέ ἔντονο καί ἄλλοτε σέ ἥπιο τόνο. Οἱ συγκεντρωθέντες, ὅμως, πού ἦσαν σ' αὐτή τήν ἀποστολή, ἐδήλωσαν ὅτι δέν ἀφήνουν τό αὐτοκίνητο νά φύγει, ἂν δέν ἔλθῃ ὁ ὑπουργός, προδίδοντας τόν σκοπό καί τόν στόχο τους. Ἐπειδή ἐπέμεναν στήν ἄρνησή τους, διότι δέν ἐπίστευαν ὅτι ὁ ὑπουργός δέν εἶχε φύγει, ὁ Μητροπολίτης μέ τόν διάκονο ἔφυγαν πεζοί. Μετ' ὀλίγων ἀπεχώ-

ΕΚΤΑΚΤΩΣ

ρησαν οι συγκεντρωθέντες και τού αυτοκίνητο παρέλαβε τόν Παναγιώτατο στή μέση σχεδόν τής διαδρομής προς τήν Ίερά Μητρόπολη.

ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ

• Χιλιάδες άνθρωποι, σέ πλείστες έκδηλώσεις, μᾶς βλέπουν νά χρησιμοποιοῦμε, γιά τίς μετακινήσεις τοῦ Παν. Μητροπολίτου μας, τό αυτοκίνητο ιδιοκτησίας τής Ίεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης. Τήν ἴδια ὥρα περνοῦν ἑκατοντάδες αυτοκίνητα ἐμφανίσιμα, καινουργῆ, πολλῶν κυβικῶν καί αυτοκίνητα sport, χωρίς κανείς νά λέγη τίποτε. Μᾶς ἔχει τύχει τό τελευταῖο διάστημα –ἐπί ἓνα δίμηνο– σέ τέσσαρες περιπτώσεις νά ἀκούσουμε γκρίνιες ἢ καί ὕβρη γιά τό αυτοκίνητο. Τό αυτοκίνητο τής Ί.Μ. Θεσσαλονίκης εἶναι ἡλικίας ἐπτά ἐτῶν, εἶναι τό μοναδικό πού ἔχει ἡ Μητρόπολις, πληρώνει φορολογικά τέλη ὡς Ι.Χ. αυτοκίνητο, καί εἶναι βεβαίως πάντοτε κα-

θαρό καί περιποιημένο, γεγονός πού προκαλεῖ κάποιους εὐαίσθητους. Ἡ ἡλικία τοῦ αυτοκινήτου μας καί τά 2.000 κυβικά του δέν διευκολύνουν ἀκόμη τήν ἐκποίησή του, ὥστε νά ἀγοράσωμε μικρότερο. Ὁ Μητροπολίτης μας κ. Ἄνθιμος δέν ἔχει στήν ιδιοκτησία του αυτοκίνητο.

Σέ ὄλο τό πλῆθος τῶν καλοπροαιρέτων, εὐγενῶν καί εὐλαβῶν ἀνθρώπων, πού μέσα ἀπό τά αυτοκίνητά τους, ταξί, ιδιωτικά, λεωφορεῖα, φορητά κ.λπ. βλέποντας τό Μητροπολίτη στό αυτοκίνητο τής Ί.Μ.Θ. χαιρετοῦν, ὑποκλίνονται, χαίρονται καί ζητοῦν εὐχή, ἀπευθύνομε εὐχαριστίες, πολλές εὐχές καί ὁ Χριστός καί ἡ Παναγία νά τοὺς καθοδηγεῖ στά ταξείδια τους καί σ' ὅλη τους τήν ζωή. Καί στοὺς ἀντιθέτους ἐλαχίστους, εὐχομαι νά διορθώσουν τό λάθος τους καί ὁ Θεός νά τοὺς εὐλογῇ.

«ΕΥΛΟΓΙΑ»

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Γιά τόν Ἀθηνῶν Νεόφυτον Μεταξᾶ

Μία μεγάλη ἐκκλησιαστική καί ἐθνική προσωπικότητα, ἡ ὁποία διέλαμψε στήν πιό κρίσιμη περίοδο τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, ὑπῆρξε ὁ ἐπί 30 χρόνια Ἐπίσκοπος τῆς Ἀταλάντης Νεόφυτος, μετέπειτα Μητροπολίτης Ἀθηνῶν καί Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ὁ Ταλαντίου Νεόφυτος Μεταξᾶς γεννήθηκε στήν Ἀθήνα τό 1762. Μετά τά ἐγκύκλια γράμματα στήν γενέτειρά του, ἔχοντας ἔφεση πρὸς τήν Ἱερωσύνη, χειροτονήθηκε Διάκονος στήν Ἱερά Μονή Πεντέλης, μετονομασθεῖς ἀπό Νικόλαο σέ Νεόφυτο. Ἐπειτα μετέβη στήν Κωνσταντινούπολη καί ὅταν ἐπέστρεψε διετέλεσε Διάκονος τοῦ Ἐπισκόπου Ταλαντίου Γαβριήλ, τόν ὁποῖο διαδέχθηκε καί στήν Ἐπισκοπή τό 1803. Μέ τήν ἔκρηξη τῆς ἐπαναστάσεως στήν Πελοπόννησο, πρώτη ἀπό τήν Στερεά Ἑλλάδα μέ τήν προτροπή τοῦ Νεοφύτου, ἐξεγέρθηκε ἡ Ἀταλάντη κατά τῶν Τούρκων.

Περιζωσμένος τήν σπάθη ἠγεῖτο τῶν πολεμιστῶν τῆς ἐπαρχίας του, τούς ὁποίους ἐνεθάρρυνε στόν ἱερό ἀγῶνα. Τόν Μάρτιο τοῦ 1821 στόν Ὅσιο Λουκά Βοιωτίας, μαζί μέ τόν Σαλώνων Ἡσαΐα εὐλόγησε καί ἀγίασε τά παλικάρια τοῦ Ἀθανασίου Διάκου. Καί ἀργότερα ὅταν ἔμαθε, ὅτι ὁ Ἀθανάσιος Διάκος κυκλώθηκε στήν Ἀλαμάνα ἀπό πολυαρίθμους βαρβάρους, ἔσπευσε ἄν καί ἦταν ἀσθενής, μέ ὅσους ἄθροισε ἀπό τήν Λοκρίδα, γιά νά σώσει τόν γενναῖο ἥρωα. Δυστυχῶς ὁμως δέν κατώρθωσε νά φθάσει πρῖν τήν καταστροφή. Ἀμέσως μετά, μετέβη στήν Πελοπόννησο, γιά νά μεριμνήσει γιά τήν σύσταση Κυβερνήσεως. Τόν Νοέμβριο τοῦ 1821 στήν Ἀμφισσα συνεκάλεσε συνέλευση τῶν κατοίκων τοῦ ἀνατολικοῦ τμήματος τῆς Στερεᾶς καί στήν Θεία Λειτουργία ἐξεφώνησε περίφημο λόγο, μέ τόν ὁποῖο ἀπεδείκνυε τήν ἱερότητα τῆς ἐπαναστάσεως κατά τοῦ τυράννου. Διετέλεσε πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου καί ὑπέστη πολλές περιπέτειες καί καταδρομές. Ὄταν πληροφορήθηκε γιά τήν ἄφιξη τοῦ Ὑψηλάντου πῆγε, διά νά τόν χαιρετήσῃ καί ζητήσῃ στρατεύματα καί πολεμικά ἐφόδια γιά τήν ἀπελευθέρωση τῆς Βοιωτίας. Μέχρι τέλους τοῦ ἀγῶνος ἐργάσθηκε ἀόκνως ἐνισχύοντας καί προστατεύοντας τούς ἀγωνιστές καί προσφέροντας τά πάντα γιά τήν ἀνόρθωση καί πρόοδο τῆς πατρίδος.

Σέ ὅλες τίς Ἐθνοσυνελεύσεις ἦταν παρῶν καί διέπρεψε μέ τήν φλογερή θρησκευτικότητά του καί τόν ἐθνικό του ζῆλο. Τόν Μάρτιο τοῦ 1824 ὠρίσθηκε τοποτηρητής Ἀθηνῶν μετά τόν θάνατο τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Διονυ-

σίου, άνεπιου του Πατριάρχου Γρηγορίου του Ε΄. Σε όλα τά συμβούλια για τήν σύνταξη νόμων, τακτοποίηση έκκλησιαστικῶν θεμάτων, επίλυση διαφόρων προβλημάτων ήταν παρών ο Νεόφυτος, λόγω τής έναρέτου διαγωγής του και τῶν ὑπέρ του Ἔθνους αγώνων του. Τό ἔτος 1833 μέ τήν ἀνακήρυξη του Αὐτοκεφάλου τής Ἐκκλησίας τής Ἑλλάδος, ὠρίσθηκε Μητροπολίτης Ἀττικῆς και ἐχορημάτισε ἐπί πολλά χρόνια μέχρι του θανάτου του τό 1861 πρῶτος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν και πρόεδρος τής Ἱερᾶς Συνόδου. Ἐκομήθη σε ἡλικία 99 ἐτῶν.

Ὁ Νεόφυτος ὑπῆρξε μεγάλη Ἐκκλησιαστική και Ἐθνική προσωπικότητα. Εἶχε μόρφωση ἐκκλησιαστική, βίο έναρετο, πολυσημαντη ποιμαντορία, σπάνια ὀξύνοια, ἀγάπη για τήν πατρίδα, πάθος για τήν ἐλευθερία. Ἦταν ἐκεῖνος πού ζώσθηκε πετραχήλι και καριοφύλι για του Χριστου τήν πίστη τήν ἀγία και τής πατρίδος τήν ἐλευθερία.

Ἐπῆρξε ἕνας ἀπό τούς πίο μεγάλους αγωνιστές Ἱεράρχες πού ἐτίμησαν τήν Ἐκκλησία και τήν Ἑλλάδα και δικαίως κατατάσσεται στήν πρώτη τάξη τῶν αγωνιστῶν του 1821.

Μέ σκοπό, λοιπόν, τήν προβολή τής μορφῆς και του ἔργου του Ἐπισκόπου Ταλαντίου Νεοφύτου Μεταξᾶ και μέ τήν εὐκαιρία συμπληρώσεως 150 χρόνων ἀπό τήν κοίμησή του και 250 χρόνων ἀπό τήν γέννησή του, ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας σε συνεργασία μέ τόν Δῆμο Λοκρῶν, διοργάνωσε ποικίλες λατρευτικές και πολιτιστικές ἐκδηλώσεις, ὅπως Συναυλίες, Ἡμερίδες, ποδηλατικούς ἀγῶνες παιδῶν και ἐφήβων, Συνέδριο Νεολαίας μέ θέμα: «Ἐκκλησία και πατρίδα», κ.ἄ. Ἐπίσης, ἡ Ἱερά Σύνοδος τής Ἐκκλησίας τής Ἑλλάδος διοργάνωσε Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη για θέματα αἰρέσεων και παραθρησκείας, στήν ὁποία θά συμμετάσχουν ἐντεταλμένοι Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν και Ἱερῶν Μητροπόλεων.

Ἀποκορύφωμα ὄλων τῶν ἐκδηλώσεων εἶναι ἡ Συνοδική Θεία Λειτουργία, ἡ ὁποία θά τελεσθεῖ στόν Ἱερό Ναό τῶν Ἁγίων Θεοδώρων Ἀταλάντης, προεξάρχοντος του Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου και ἡ ἐν συνεχείᾳ τέλεση Τρισαγίου πρό τής προτομῆς του μακαριστου Νεοφύτου στήν πλατεία του Ναου.

Πλήρης πρόγραμμα τῶν ἐκδηλώσεων ἐξέδωσε ἡ Ἱερά Μητρόπολις, τό ὁποῖο σᾶς ἀποστέλλομε. Μέ τίς ἐκδηλώσεις αυτές θά τιμηθεῖ ἡ μνήμη τής μεγάλης αὐτῆς ἐκκλησιαστικῆς και ἔθνικῆς προσωπικότητος και θά προβληθεῖ ὡς παράδειγμα πρός μίμησιν σε μία κοινωνία πού καθαιρεῖ τίς ἀξίες και ἀπαξιώνει ὅ,τι ἔχει σχέση μέ τόν ἐσωτερικό περίκοσμο τής προσωπικότητος.

(Ἐκ τής Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος)
Ἰούνιος 2011

ΤΡΕΙΣ ΝΕΕΣ ΜΕΓΑΛΕΣ
καί
ΔΥΟ ΜΙΚΡΕΣ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ
– εκ θεμελίων –
ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
κατά τὰ ἔτη 2006-2011

Κατά τὰ τελευταῖα ἔτη ἐθεμελιώσαμε στήν Ἱερά Μητρόπολη Θεσσαλονίκης, τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ συνεργοῦντος, τρεῖς μεγάλες ἐνοριακές Ἐκκλησίες καί δύο μικρές ἢ μεσαῖες ἐκκλησίες, ὡς παρεκκλήσια μεγάλων ἐνοριακῶν Ναῶν, ὡς ἀκολούθως.

1. Ἱερός Ἐνοριακός Ναός τοῦ ἁγίου Βασιλείου, Νέας Ἑλβετίας.
2. Ἱερός Ἐνοριακός Ναός ἁγίας Ἀναστασίας, Νέας Κηφισιάς.
3. Ἱερός Ἐνοριακός Ναός ἁγίου Νικολάου, Χαριλάου.

Ὁ ἱερός Ναός τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἤδη ἔχει ἐγκαινιασθῆ. Οἱ ὑπ' ἀριθμ. 2 καί 3 ἱεροί Ναοί ἐλπίζομε νά ἐγκαινισθοῦν, Θεοῦ θέλοντος ἐντός 2012.

Οἱ δύο μικρές Ἐκκλησίες προορίζονται ὡς παρεκκλήσια, ἀντιστοιχῶς τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ ἁγίου Χριστοφόρου τό παρεκκλήσιο τῆς ἐνορίας ἁγίας Γλυκερίας, καί τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ὡς παρεκκλήσιο τῆς ἐνορίας τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος Πανοράματος.

Φωτογραφικό ὑλικό στό προσεχές τεῦχος τῆς «ΕΥΛΟΓΙΑΣ».

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΣΤΟΝ ΕΒΡΟ

Στήν Ἱερά Μονή τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου στό Ἄετοχώρι τοῦ Ἑβρου ἐγένοντο τήν 19-6-2011 τὰ θυρανοίξια τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ πάντων τῶν Θρακῶν Ἁγίων ὑπό τοῦ οἰκείου Σεβ. Μητροπολίτου Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμου καί τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἐδέσσης κ. Ἰωήλ. Συμμετέσχον πολλοί ἱερεῖς, οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Ἀρχῶν καί πλῆθος πιστῶν. Ὁ ἱερός αὐτός Ναός ἐθεμελιώθηκε καί ἀνηγέρθη πλήρως ὑπό τοῦ τότε Μητροπολίτου Ἀλεξανδρουπόλεως καί νῦν Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμου κατά τὰ ἔτη 2002-2004. Κατά τήν τελευταία περίοδο συνεπληρώθησαν ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμου ὅλες οἱ ἐσωτερικές ἐργασίες τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ, ἦτοι τό τέμπλο, τό Δεσποτικό, τὰ ἀναλόγια, μαρμαρινές συμπληρώσεις, ἐλαιοχρωματισμοί, ἀναγραφή τῶν ὀνομάτων τῶν Θρακῶν ἁγίων καί ὁ ἐξωτερικός εὐτρεπισμός. Ἡ Ἱερά Μονή ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐθεμελιώθη, ἀνηγέρθη καί συνεκροτήθη κατά τὰ ἔτη 1980-1990.

ΤΟΠΙΚΕΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

• Κατά τό διάστημα τοῦ διμήνου Μαΐου - Ἰουνίου 2011 ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. ᾤ Ανθιμος ἐτέλεσε τήν Θεία Λειτουργία καί ἐκήρυξε τόν θεῖον Λόγο κατά τίς Κυριακές, κατά δέ τίς ἐκκλησιαστικές πανηγύρεις προέστη καί ὠμίλησε καί στούς ἑσπερινούς, στούς ἐξῆς ἱεροῦ Ναοῦς: Παναγίας τῆς Φανερωμένης, ἀγίου Βασιλείου Νέας Ἐλβετίας, ἀγίου Χριστοφόρου ἄνω Τούμπας, ἀγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου, ἱερό Ναό ἀγίας Γλυκερίας, ἀγίου Θεράποντος ἄνω Τούμπας, καθεδρικό ἀγίας Σοφίας, ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἐλένης ΓΣΣ, καθεδρικό ἀγίας Σοφίας, μητροπολιτικό ναό ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμά, Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου, πολιοῦχο ἀγίου Δημητρίου, καθεδρικό ἀγίας Σοφίας, ἀγίας Τριάδος, ἀγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου, Κοιμήσεως Θεοτόκου 40 Ἐκκλησιῶν, ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου, ἀγίων 12 Ἀποστόλων καί κατά τόν Ἑσπερινόν ἀγίων Ἀναργύρων 30-6-2011. Δόξα τῷ Θεῷ.

• Τήν 19η Μαΐου ὁ Μητροπολίτης μας παρέστη στήν ἐκδήλωση γιά τήν γενοκτονία τῶν Ποντίων καί ἀπηύθυνε χαιρετισμό στήν πολυπληθῆ συγκέντρωση.

• Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Φλωρίνης κ. Θεόκλητος, συνοδευόμενος ἀπό τόν πρωτοσύγκελλό του ἀρχιμ. π. Ἰουστίνο Μπαρδάκα καί ἄλλους κληρικούς καί λαϊκοῦς συνεργάτες του παρουσίασε τό εἰδικό ρεύκωμα «Δύο πόλεις - Δύο λίμνες», στό εὐρύτατο ἀκροατήριό στό κινηματοθέατρο. Πρόκειται γιά μιά ἔκδοση ἰδιαίτερης ἐθνικῆς, ἱστορικῆς καί περιβαλλοντικῆς σημασίας. Ἰδιαίτερα ἐπι-

τυχές καί τό ντοκουμαντέρ γιά τήν ὄλη περιοχή. Συγχαρητήρια, καλή συνέχεια.

• Ἐτελέσθη τήν 28 Μαΐου θεία λειτουργία καί 40θήμερο μνημόσυνο, στόν Ἱερό Ναό ὁσίας Ξένης, ὑπέρ ἀναπαύσεως τοῦ καλοῦ ἱερέως πρωτοπρεσβυτέρου π. Ἐμμανουήλ Γαβριηλάκη, ἐφημερίου τῆς Μητροπόλεως μας καί ἐκπαιδευτικοῦ. Ὁ Κύριος ἄς ἀναπαύει τήν ψυχή του. Τό μνημόσυνο ἐτέλεσε ὁ Παναγιώτατος καί πολλοί ἱερεῖς.

• Στήν ἐνορία τοῦ προφήτου Ἡλία τῆς Πυλαίας διοργανώθηκε ἑόρτια τελετή μέ τιμώμενο πρόσωπο τόν ἅγιο Κοσμά τόν Αἰτωλό καί πολὺ καλή ἐπιτυχία τήν 29η Μαΐου ἐ.ἔ.

• Ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης μας κ. ᾤ Ανθιμος, κατόπιν προσκλήσεως, συμμετέσχε σέ ἐκδήλωση τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου, μέ θέμα τήν διάσωση τοῦ Πανεπιστημίου καί ὠμίλησε ἐπικαίρως. Κύριος ὁμιλητής ὁ πρύτανης κ. Γ. Μυλόπουλος.

• Τήν 6-7 Ἰουνίου διοργανώθηκε Συνέδριο ἀπό τό τμήμα Μουσικολογίας τοῦ ΑΠΘ μέ θέματα περί τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς, στό ὁποῖο συμμετείχαν Ἕλληνες καί ξένοι μουσικοί. Ἡ Ἱερά Μητρόπολις ἐφιλοξένησε τό Συνέδριο αὐτό στήν αἴθουσα τελετῶν τοῦ Ἐπισκοπείου μας, τοῦς παρέθεσε δεξίωση στήν αἴθουσα ὑποδοχῆς φιλοξενουμένων, ὁ δέ Παναγιώτατος συμμετέσχε καί προσεφώνησε τοῦς Συνέδρους, παρέστη δέ καί στήν ἐκδήλωση μέ πέντε βυζαντινῆς χορωδίες στόν ἅγιο Γεώργιο Ροτόντας.

• Ὁ Παν. Ποιμενάρχης μας κ. ᾤ Ανθιμος συμμετέσχε σέ δύο ἐόρτιες ἐκδηλώσεις τήν 9η Ἰουνίου καί 7 Ἰουλίου 2011 μέ

τήν άπονομή τών πτυχίων σέ πτυχιούχους σπουδαστές, λαϊκούς καί κληρικούς, τής Άνωτάτης Έκκλησιαστικής Άκαδημίας Θεσσαλονίκης. Σέ κάθε τελετή προηλόγισε ό Πρόεδρος τής Δ.Ε. τής Σχολής καθηγητής κ. Χριστοφόρος Κοντάκης, ώμίλησε ό Παναγιώτατος πρós τούς σπουδαστές περί τής άποστολής των στην Έκκλησία, στην Έλλάδα καί στην κοινωνία, συνεχάρη αυτούς καί τούς γονείς των καί ευχήθηκε τά βέλτιστα. Άνεγνώσθη ό όρκος τών πτυχιούχων καί ό Μητροπολίτης επέδωκε ιδιοχείρως τά πτυχία εις ένα έκαστον. Έψάλησαν ύμνοι υπό τής χορωδίας καί παρετέθη γεύμα στό «Ίδρυμα Παιδείας καί Πολιτισμοΰ ό άγιος Γρηγόριος ό Παλαμάς».

Στήν έναρξη τών αγώνων Special Olympics έγινε ύποδοχή τής όλυμπιακής φλόγας στην Πλατεία Άριστοτέλους τής Θεσσαλονίκης τήν 15-6-2011 μέ συμμετοχή Έλλήνων καί ξένων παραγόντων καί άθλητών. Παρέστησαν ό Παναγιώτατος κ. Άνθιμος, ό Δήμαρχος κ. Γ. Μπουτάρης καί πολλοί φίλοι.

- Μεγάλη καί επιτυχής έορταστική εκδήλωση για τήν λήξη του σχολικού έτους 2010-2011 στην αίθουσα του Βασιλικού Θεάτρου Θεσσαλονίκης υπό του Έλληνικού Κολλέγιου τήν 17-6-2011. Η όλη σχολική παράσταση υπήρξε εκπληκτική καί ό παριστάμενος Μητροπολίτης μας κ. Άνθιμος ευλόγησε τά παιδιά, τούς γονείς, τούς καθηγητές καί τούς ιδιοκτήτες του Σχολείου.
- Τήν 18η Ιουνίου, ήμέρα Σάββατο, στό Μητροπολιτικό Ναοΰ του άγιου Γρηγορίου του Παλαμά, μέ πρωτοβουλία του νεοϊδρυθέντος Όργανισμοΰ .... μέ τήν επωνυμία «Μητροπολίτης Παντελεή-

μων Παπαγεωργίου» έτελέσθη Θεία Λειτουργία καί Μνημόσυνον ύπέρ άναπαύσεως τής ψυχής του μακαριστου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κυρου Παντελεήμονος Παπαγεωργίου. Του μνημοσύνου μετέσχον οι Σεβ. Άρχιερείς Θεσσαλονίκης Άνθιμος, Λαγκαδά Ιωάννης, Θεουπόλεως Παντελεήμων, Θερμών Δημήτριος, πολλοί ιερείς άρχιμανδρίται καί πρωτοπρεσβύτεροι καί διάκονοι, ενώ έψαλην ό χορός ύπό τον πρωτοψάλτη καί καθηγητή κ. Ιωάννη Λιάκο. Έπνηκολούθησε δεξίωση.

- Ό Μητροπολίτης μας κ. Άνθιμος έτέλεσε τον Άγιασμό καί ενεκαινίασε τήν καινούργια πτέρυγα παιδιατρικής κλινικής στό Νοσοκομείο Γεννηματάς, που έγινε μέ δωρεά τής κ. Μαρίας Λάτση, επί παρουσίá του ύπουργου Υγείας - Πρόνοιας κ. Άνδρέου Λοβέρδου.

ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ

Τέσσαρες Κατασκηνώσεις θά λειτουργήσουν καί αυτό τό Καλοκαίρι μέ πρωτοβουλία τών ιερέων τών ένοριών, σέ περιοχές εκτός Θεσσαλονίκης, παραθαλάσσιες ή όρεινές - δασώδεις. Συγκεκριμένως είναι οι εξής.

1. Ιεροΰ Ναοΰ άγιου Μηνά: Υπεύθυνοι οι πατέρες π. Γεώργιος Κέληνης καί π. Κωνσταντίνος Άγγελόπουλος.

2. Ιεροΰ Ναοΰ άγίας Τριάδας: Υπεύθυνος ό πατήρ Βασίλειος.

3. Ιεροΰ Ναοΰ άγιου Χριστοφόρου: Υπεύθυνοι οι πατέρες π. Άνθιμος καί π. Γεώργιος.

4. Ιεροΰ Ναοΰ άγιου Φανουρίου: Υπεύθυνος ό π. Άργύριος.

Ευχόμεθα Καλή Έπιτυχία.

Ό Χριστός καί ή Παναγία μαζί σας.

Ιούλιος 2011

Σ.Σ. Τό ἄγαλμα τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου τῆς Θεσσαλονίκης (εἰς τό ἐξώφυλλον τοῦ περιοδικοῦ μας) ἀπό τό 1974 εἶναι μία ἀπάντησις εἰς τήν ἀνιστόρητον, καθυστερημένην καί βαρβαρικὴν κατά τῆς ἱστορίας ἐπίθεσιν τῶν Σκοπιανῶν μέ τό ἰδικόν τους ἰταλικόν ἄγαλμα, τώρα ὅτε πλέον εἶναι ἀργά. Τά θεμέλια καί τά τείχη τῆς ἱστορίας καί τῶν μουσείων εἶναι ὑπέρο τῶν Ἑλλήνων, ἐδῶ καί αἰῶνες, ἀμετακλήτως ἀδιάσειστα. Χαίρετε Φίλιπποι, Χαῖρε Ἀλέξανδρε, χαίρετε Ἐπίγονοι Στρατηγοί, χαῖρε Θεσσαλονίκη, Ἑλληνας Ἑλλήνων φύτρα, ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων Μακεδόνων μήτρα.